

ความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรี ต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ

นางสาวศิริกานต์ กำลั้งดี *

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัญญา ปานเจริญ**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ตัวแปรในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู และ ปัจจัยที่มีผลต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ภาระหนี้สิน อัตราผลตอบแทนจากการออม สภาวะเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ประกอบด้วย ด้านการเป็นสมาชิก ด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิก และ ด้านการบริหารจัดการกองทุน ประชากรและการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 400 คนจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่เขตมีนบุรีที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, T-Test และ One-Way ANOVA

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

**ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารจัดการนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.86$) รองลงมาคือ ด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิกนโยบายกองทุนแห่งชาติ ($\bar{x} = 3.74$) ต่อมาคือ ด้านการเป็นสมาชิกของนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ($\bar{x} = 3.72$)
2. ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและอายุ และปัจจัยพฤติกรรมในด้านภาระหนี้สินและความคิดเห็นต่อกองทุนในด้านอัตราผลตอบแทนมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการเป็นสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติในภาพรวมที่ระดับนัยสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

1. บทนำ

การออมในประเทศเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่สุดแหล่งหนึ่งที่จะเอื้อให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะนโยบายการพัฒนาประเทศที่ต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ นอกจากจะทำให้ประเทศต้องประสบปัญหาเงินทุนไหลเข้าออกไม่สอดคล้องกับเศรษฐกิจในแต่ละคณะ อันส่งผลต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศและประสิทธิภาพของการดำเนินนโยบายการเงิน ส่งผลต่อการเกิดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน และการพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศในระดับที่สูงและเป็นเวลานานติดต่อกัน ยังทำให้ภาระหนี้ต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอีกด้วย ดังนั้นการที่จะให้ประเทศมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออม ไม่ว่าจะเป็นระดับรายได้ที่แท้จริง การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภค อัตราดอกเบี้ย ระดับการลงทุนในระบบเศรษฐกิจของประเทศ และปริมาณการนำเข้า เป็นต้น นโยบายในการกระตุ้นการออมภายในประเทศต่างๆ จึงมีความสำคัญต่อแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงให้ความสำคัญในการพิสูจน์ให้เห็นถึงแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่รัฐบาลใช้นโยบายทางการเงิน ชื่นอัตราดอกเบี้ยเพื่อกระตุ้นการออมในประเทศให้เพิ่มขึ้น แต่การขึ้นอัตราดอกเบี้ยอาจส่งผลทำให้ปริมาณการออมโดยรวมในประเทศ อาจมีสัดส่วนน้อยกว่าการเปลี่ยนแปลงการลงทุนโดยรวมภายในประเทศที่ลดลง และส่งผลให้ขนาด GDP จะลดลง เนื่องจากการขึ้นอัตราดอกเบี้ยเป็นการลดปริมาณเงินซึ่งส่งผลต่อรายได้ ทั้งอัตราดอกเบี้ยและรายได้ (GDP) เป็นตัวกำหนดปริมาณการออม โดยอิทธิพลของ

รายได้จะสูงกว่าอิทธิพลของอัตราดอกเบี้ยมาก ทำให้ผลลัพธ์สุทธิและการขึ้นของอัตราดอกเบี้ย อาจทำให้ปริมาณการออมของชาติลดลง แม้ว่าสัดส่วนการออมต่อ GDP จะเพิ่มขึ้น (ศูนย์วิจัย กลีกรไทย, 2548, น. 3)

บุคคลทั่วไปย่อมต้องมีรายได้เป็นของตนเองอาจจะมากหรือน้อยนั้นก็แตกต่างกันไปตาม ปัจจัยหลายๆอย่าง และรายได้ที่เราได้รับมานั้นก็ต้องมีการใช้จ่ายออกไปในชีวิตประจำวันทั้งใน ด้านการอุปโภคและบริโภคสินค้าตามความจำเป็นหรือความต้องการของบุคคลนั้น ๆ และเมื่อถึง ช่วงระยะเวลาหนึ่งบุคคลย่อมมีความคิดที่จะสะสมเงินไว้เพื่อเป้าหมายต่างๆ ตามความต้องการ ของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งเงินออมเป็นปัจจัยที่จะทำให้เป้าหมายซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตบรรลุจัด ประสงค์ เช่น กำหนดเป้าหมายไว้ว่าจะต้องมีบ้านเป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ เงินออมจะ เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดเป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังใช้สำหรับแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงของบุคคลได้ด้วย ดังนั้นบุคคลจึง ควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอในชีวิตหลักการออมเงินโดยทั่วไป จะสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อรายได้ มากกว่ารายจ่ายซึ่งเงินส่วนที่เหลือจากรายได้นั้นจะเรียกว่า “เงินออม” และทางที่จะเพิ่มเงินออม ให้แก่บุคคลนั้นอาจทำได้โดยการเพิ่มรายได้ให้มากขึ้น หรือลดการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไปก็จะ ทำให้มีเงินออมได้มากขึ้นเช่นกัน จะเห็นได้ว่าปัจจัยของเงินออมจะมากหรือน้อยนั้นจะขึ้นอยู่กับ จำนวนรายได้และความจำเป็นในการใช้จ่ายของแต่ละบุคคล

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ โดยข้อมูลที่ได้จากการวิจัยใน ครั้งนี้จะสามารถนำไปกำหนดเป็นแนวทางในการศึกษาถึงสภาพปัญหาและส่งเสริมการออม ให้กับประชาชนในเขตมีนบุรี

2. คำถามการวิจัย

งานวิจัยนี้มีคำถามในงานวิจัยดังนี้

- 1.) ประชาชนในเขตมีนบุรีมีความคิดเห็นของต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติอย่างไร
- 2.) ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุน การออมแห่งชาติ

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากคำถามการวิจัยข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

- 1.) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
- 2.) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบาย กองทุนการออมแห่งชาติ

4. สมมติฐานของการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

- 1.) สถานภาพบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
- 2.) รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
- 3.) จำนวนคนในอุปการะมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
- 4.) ภาระหนี้สินมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
- 5.) อัตราผลตอบแทนจากการออมมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
- 6.) สภาวะเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ

5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมในการออมในด้านความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

5.1) ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชากรที่ประชาชนในพื้นที่เขตมินบุรีที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์

5.2) ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตที่จะทำการศึกษาโดยแยกเป็นหัวข้อดังนี้

5.2.1) ตัวแปรอิสระประกอบด้วย

- 1.) สถานภาพบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู
- 2.) ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน ภาระหนี้สิน อัตราผลตอบแทนจากการออม สภาวะเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ

5.2.2) ตัวแปรตาม ประกอบด้วยความคิดเห็นของประชาชนในเขตมึนบุรีต่อนโยบาย
กองทุนการออมแห่งชาติตามแนวความคิดของ กฤษฎี มหาวิรุฬห์ (2531) ซึ่งแบ่ง
ออกเป็น 3 ด้านคือ

- 1.) ด้านการเป็นสมาชิก
- 2.) ด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิก
- 3.) ด้านการบริหารจัดการกองทุน

5.3) ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลระหว่างเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ถึง ธันวาคม พ.ศ.

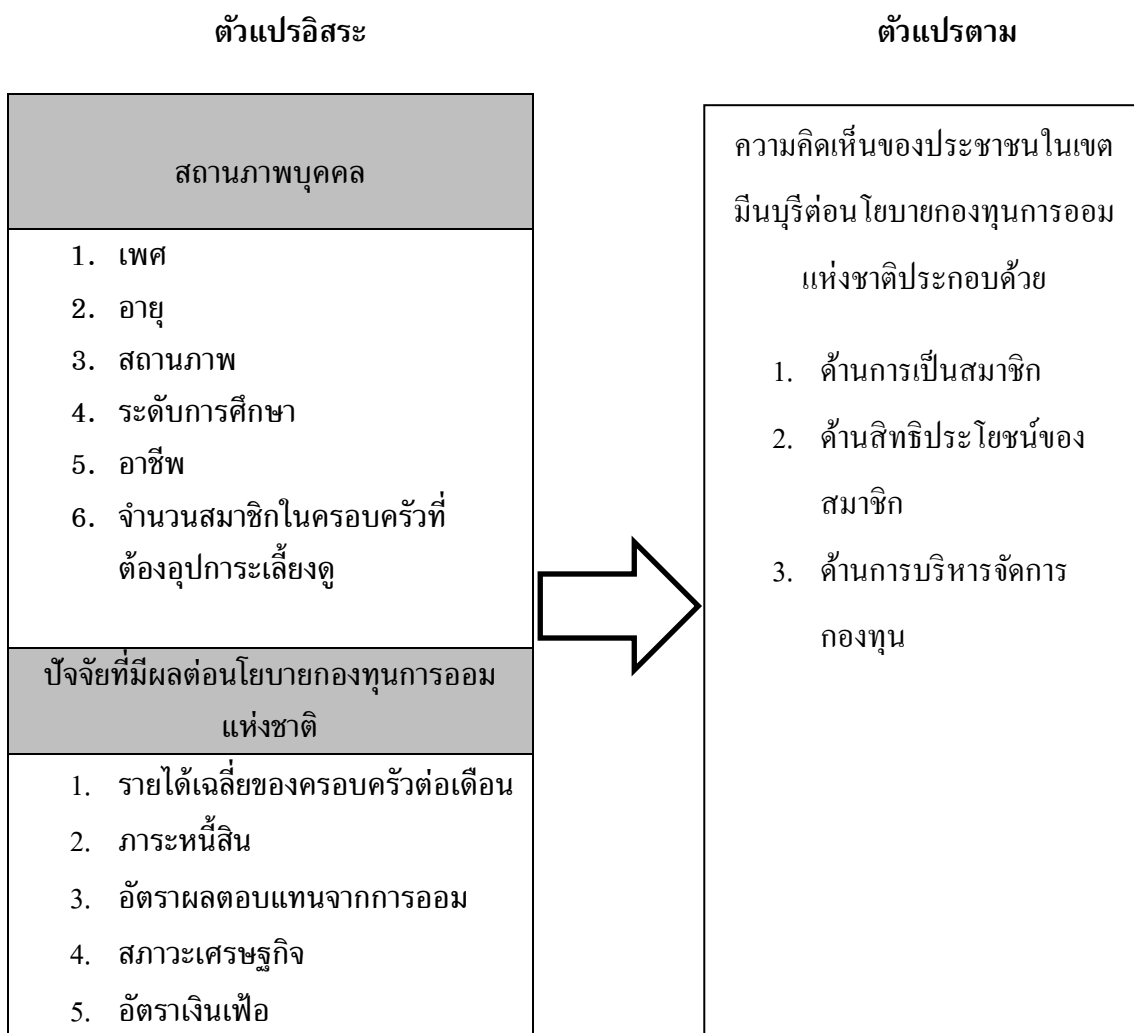
2558

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้ มีประโยชน์จากการวิจัยดังนี้

- 1.) สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการออมของประชาชนในเขตมึนบุรี
- 2.) สามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาและส่งเสริมการออมของประชาชนในเขต
มึนบุรี
- 3.) สามารถนำไปกำหนดเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนในเขตมึนบุรีมีการออมมาก
ขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

7. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของประชาชนในเขตมีนบุรี ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามปลายปิด โดยใช้วิธีการตอบคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เพียงข้อละ 1 ตัวเลือกเท่านั้น

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ประกอบด้วยรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนภาระหนี้สินอัตราผลตอบแทนจากการออมสถานะเศรษฐกิจอัตราเงินเฟ้อประกอบด้วยข้อความจำนวน 5 ข้อซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามปลายปิด โดยใช้วิธีการตอบคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เพียงข้อละ 1 ตัวเลือกเท่านั้น

ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรี ต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ โดยใช้คำถามที่เป็นมาตรวัดแบบ(Likert Scale)ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงระดับความคิดเห็นและระดับการให้ค่าคะแนน

ระดับความคิดเห็น	ระดับการให้ค่าคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

โดยมีเกณฑ์คะแนนตามวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น มีดังนี้

$$\text{จากสูตรความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5 - 1)}{5}$$

$$= 0.80$$

การแปลความหมายของระดับคะแนนในตอนที่ 2 ได้แปลผลระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ มีรายละเอียดดัง ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบาย
กองทุนการออมแห่งชาติ

คะแนนค่าเฉลี่ย	การแปลผล
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย

- ด้านการเป็นสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 7 ข้อ
- ด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 5 ข้อ
- ด้านการบริหารจัดการนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ
ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น
หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบาย
กองทุนการออมแห่งชาติ

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.) ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.
2558 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558

2.) ตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบ
แบบสอบถามและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

3.) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ และสรุปผลโดยนำเสนอในรูปของตารางและอภิปรายผลประกอบ

9. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับ ต่อไปนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของตัวอย่างโดยหาค่าทางสถิติซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3.5.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อการดำเนินงานตามนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ใช้สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ T-Test ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศ และ F-Test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุ ระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบทดสอบสมมติฐานแล้วหากพบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ศึกษาจะนำมาเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

10. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 และเพศชาย จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ต่อมาคือ อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 อายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคืออายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 296 คน

คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ สถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือ สถานภาพโสด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ จำนวน 124 คน จำนวน 31.0 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และอาชีพเกษตรกร จำนวน 15 คน จำนวน 3.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่ต้องดูแลในครอบครัวมากกว่า 3 คนขึ้นไป จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา จำนวน 2 คน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และจำนวน 1 คน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือไม่มีจำนวนผู้ดูแลที่ต้องอุปการะ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวระหว่าง 40,000 – 50,000 บาท จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ 30,000 – 40,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 50,000 – 60,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และมากกว่า 60,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินในปัจจุบันมีจำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคือ ไม่มีภาระหนี้สินในปัจจุบัน มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองมาตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฯ เพราะอัตราผลตอบแทน มีจำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3 รองลงมาคือ ไม่ใช่ มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 รองมา

ตามลำดับ จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฯ ไม่ใช่เพราะสถานะเศรษฐกิจที่ดีอยู่ในปัจจุบัน มีจำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 รองมาคือ เพราะสถานะเศรษฐกิจที่ดีอยู่ในปัจจุบัน มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 รองมาตามลำดับ ส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฯ ไม่ใช่เพราะอัตราเงินเฟ้อในปัจจุบัน มีจำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองมาคือ เพราะอัตราเงินเฟ้อในปัจจุบัน มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองมาตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D. = 1.04) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารจัดการนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.86$) รองลงมาคือ ด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิกนโยบายกองทุนแห่งชาติ ($\bar{x} = 3.74$) ต่อมาคือ ด้านการเป็นสมาชิกของนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ($\bar{x} = 3.72$)

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการเป็นสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D. = 1.11) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นสมาชิกช่วยให้รู้จักเก็บและอดออม ($\bar{x} = 4.44$) รองลงมาคือ การเป็นสมาชิกช่วยให้มีความมั่นคงทางรายได้ ($\bar{x} = 3.82$) ต่อมาคือ การเป็นสมาชิกช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีวินัยในการออม ($\bar{x} = 3.75$) การเป็นสมาชิกช่วยให้ได้รับเงินเพิ่มขึ้นจากรัฐบาลที่ร่วมสมทบให้ ($\bar{x} = 3.74$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ การเป็นสมาชิกทำให้มีเงินบำนาญสะสม ($\bar{x} = 3.61$)

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D. = 1.09) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สามลำดับแรก ได้แก่ ท่านคิดว่าเป็นการเหมาะสมที่สุดให้สมาชิกที่ทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์ จะขอรับเงินสะสมและผลประโยชน์ทั้งหมดหรือบางส่วนของกองทุนได้ ($\bar{x} = 3.78$) รองลงมาคือ ท่านคิดว่าเป็นการเหมาะสมที่กำหนดให้สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนได้ไม่ต่ำกว่าเดือนละ 50 บาท และไม่เกิน 13,200 บาทต่อปี ($\bar{x} = 3.74$) ลำดับสามมี 2 ด้าน ได้แก่ ท่านคิดว่าเป็นการเหมาะสมที่กำหนดให้สมาชิกที่เปลี่ยนงานจะได้รับความคุ้มครองหรือหลักประกันทางรายได้ต่อไป และ ท่าน

คิดว่าเป็นการเหมาะสมที่กำหนดให้สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ได้รับบำนาญและผลประโยชน์ไปตลอดอายุขัยและคืนเงินให้กับผู้มีสิทธิ์รับผลประโยชน์หากยังมีเงินคงเหลือ ($\bar{x} = 3.73$)

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการบริหารจัดการนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D. = 0.95) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ โครงการฯ มีการดำเนินงานอย่างบรรลุนิติประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{x} = 4.13$) รองลงมาคือ โครงการฯ ช่วยให้เกิดภาวะเศรษฐกิจที่มั่นคง ($\bar{x} = 3.90$) และ อันดับสาม ได้แก่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือในการสมัครเข้าร่วมโครงการฯ ($\bar{x} = 3.87$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ รัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์โครงการฯให้ทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{x} = 3.66$)

การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการเป็นสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติในภาพรวมที่ระดับนัยสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันในทุก ๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเช่นกัน หรือกล่าวได้ว่า สมาชิกเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการเป็นสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งในภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการเป็นสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเฉพาะในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเห็นต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในทุกด้าน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในเขตมินบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการเป็นสมาชิกนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

คิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติด้านการเป็นสมาชิก
นโยบายกองทุนการออมแห่งชาติไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในภาพรวมและเป็นราย
ด้านทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่าความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบาย
กองทุนการออมแห่งชาติ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.) จากผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบาย
กองทุนการออมแห่งชาติอยู่ในเกณฑ์มาก ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงเพื่อพัฒนาให้ประชาชนเกิด
ความรู้เกี่ยวกับนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง

2.) การศึกษาวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างให้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรี
ต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติในภาพรวมทุกมิติอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารควรให้
ความสำคัญกับนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อประชาชนในเขตมีนบุรีจะได้จดจำและมี
ความรู้สึกที่ดีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ

3.) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินเพื่อวัดความรู้ของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อ
นโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ

4.) นโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ ควรมีการจัดประชุมสัมมนาอย่างต่อเนื่องและ
สม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของข้อมูลและความต้องการร่วมกัน

5.) กองทุนการออมแห่งชาติควรจัดทำแผนในการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อสร้าง
ความสัมพันธ์อันดี รวมทั้งประชาสัมพันธ์เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์
ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ ตลอดจนข้อจำกัดต่างๆ ให้เข้าถึงประชาชนในเขตมีนบุรีเพื่อสร้าง
ความเชื่อมั่นให้ประชาชนมากขึ้น

6.) ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ของข้อมูลและข่าวสารของกองทุนการออมแห่งชาติ
ให้ประชาชนในเขตมีนบุรี เกิดความเชื่อมั่นและทราบถึงข้อดีของการมีเงินออมในอนาคต และควร
จัดอบรมให้ประชาชนในเขตมีนบุรีเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ
รวมถึงผลประโยชน์และผลตอบแทนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1.) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบาย
กองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากประชาชนในเขตมีนบุรี โดยการวิจัยเชิง

คุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากประชาชนต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อทราบผลการวิจัยทางด้านความคิดเห็นของประชาชนในเขตมีนบุรีต่อนโยบายกองทุนการออมแห่งชาติที่หลากหลาย

2.) ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มอื่นๆ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนานโยบายกองทุนการออมแห่งชาติ

3.) คำถามในแบบสอบถามควรมีความครอบคลุมปัญหาทั้งหมด คำถามต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความสับสน และนำไปสู่การได้ข้อมูลที่ผิดพลาด

บรรณานุกรม

- ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์. (2546). นโยบายสาธารณะ. เชียงใหม่: คະนิงนิจการพิมพ์
มยุรี อนุมานราชธน. 2547. นโยบายสาธารณะ แนวคิด กระบวนการและการวิเคราะห์.
เชียงใหม่: คະนิงนิจการพิมพ์
ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:
นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.
วรวรรณ ชาญต์วิทย์. (2549). หลักประกันรายได้ผู้สูงอายุกับความยากจนในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย